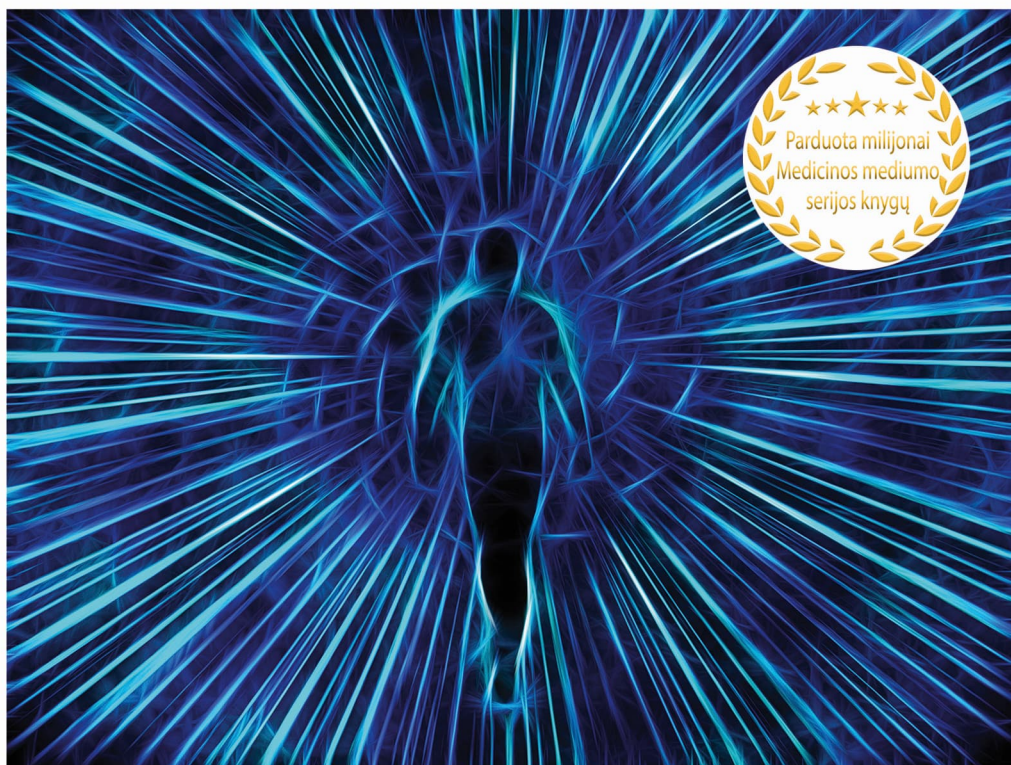

PATAISYTAS IR PAPILDYTAS

MEDICINOS MEDIUMAS

KAS SLYPI UŽ LĖTINIŲ BEI PASLAPTINGŲ LIGŲ IR
KAIP PAGALIAU JAS ĮVEIKTI

ANTHONY WILLIAM

KAS SLYPI UŽ LĖTINIŲ BEI PASLAPTINGŲ LIGŲ IR
KAIP PAGALIAU JAS ĮVEIKTI

MEDICINOS MEDIUMAS

ANTHONY WILLIAM

MIJALBA
Kaunas 2026

Originalaus leidinio duomenys:

Anthony William
MEDICAL MEDIUM

Secrets Behind Chronic an Mistyery Illness and How to Finaly Heal

Copyright © 2021 by Anthony William

Cover design: David Somoroff & Vibodha Clark

ISBN 978-1-4019-4829-0 (hardback)

1. Self-care, Health. 2. Holistic medicine. 3. Mind and body. 4. Healing. I. Title.

RA776.95.W55 2015

613.2--dc23

2015015291

Iš anglų kalbos vertė Laimutė Žukauskienė ir Živilė Šileikaitė
4-oji pataisyta ir papildyta laida

Šioje knygoje pateikta informacija nepakeičia gydytojo konsultacijos, todėl visada tarkitės su medikais. Skaitytojai prisiima visą atsakomybę už šioje knygoje pateiktos informacijos taikymą. Nei knygos autorius, nei leidėjai neatsako už jokių praradimų ar žalą, atsiradusią dėl klaidingo šios informacijos panaudojimo. Autorius ir leidėjai taip pat neatsako už internetinėse svetainėse trečiųjų šalių pateikiamą informaciją.

Šį leidinį draudžiama atgaminti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, įskaitant padarymą viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas parduodant, nuomojant, teikiant panaudai ar kitaip perduodant nuosavybėn.

Draudžiama šį kūrinį, esantį bibliotekose, mokymo įstaigose, muziejuose arba archyvuose, mokslinių tyrimų ar asmeninių studijų tikslais atgaminti, viešai skelbti ar padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais tam skirtuose terminaluose tų įstaigų patalpose.

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale biblioteka.lt

ISBN 978-609-469-190-4

© „Mijalba“, 2026

Atsiliepimai apie knygą „Medicinos mediumas“

„Entonis, rodydamas mums kelią į puikią sveikatą, nesiūlo gudrybių ar laikino poveikio priemonių. Maistas, kurį jis siūlo valgyti, yra skanus, o organizmo valymo programos – paprastos ir veiksmingos! Jeigu nenorite toliau gyventi skausmuose, nuolat jaustis pavargę, kęsti žarnyno veiklos sutrikimus ir galybę kitų negalavimų, viską meskite ir skaitykite šią knygą (taip pat ir kitas Antonio knygas). Jis greitai sugrąžins jums viltį ir sveikatą.“

Hilary Swank, aktorė, *Oskaro* laureatė

„Salierų sultys išpopuliarėjo visame pasaulyje. Įspūdinga, kaip Entonis sugebėjo sukurti šį judėjimą ir padėjo susigrąžinti puikią sveikatą daugybei žmonių.“

Sylvester Stallone

„Manęs nesiliauja stebinti Antonio žinios apie maistą, jo virpesius ir apie tai, kaip maistas veikia mūsų kūną. Entonis suprantamai paaiškina, kokie mūsų pasirinkimai veikia harmoningai ir kokie – neharmoningai. Jis tikrai turi Dievo dovaną. Pasirūpinkite savo kūnu ir paklauskite Antonio patarimų.“

Pharrell Williams, 13 kartų *Grammy* apdovanojimą laimėjęs muzikantas ir prodiuseris

„Pastarąjį pusmetį geriu salierų sultis kiekvieną rytą ir jaučiuosi puikiai! Pastebėjau, kad atsirado daugiau energijos ir pagerėjo virškinimo sistemos veikla. Dabar pasiimu sulčiaspaudę net į keliones, kad nė dienos nereikėtų pradėti be salierų sulčių!“

Miranda Kerr, modelis, *KORA Organics* įkūrėja ir vadovė

„Entonis ir gydanti salierų sulčių galia padėjo susigrąžinti sveikatą daugybei žmonių.“

Novak Djokovic, pasaulio teniso čempionas

„Entonis yra patikimas mūsų šeimos pagalbinkas. Jo darbas pasaulyje yra šviesa, kuri daugeliui parodė kelią į išsigelbėjimą. Mums jis yra labai brangus.“

Robert De Niro ir Grace Hightower De Niro

„Nors Antonio Viljamo darbas susijęs ne su šio pasaulio elementais, dauguma jo tvirtinimų – ypač apie autoimunines ligas – natūraliai randa atgarsį mumyse ir atrodo teisingi. O geriausia yra tai, kad jo siūlomos priemonės yra nesunkiai prieinamos, natūralios ir lengvai įgyvendinamos.“

Gwyneth Paltrow, aktorė, *Oskaro* laureatė, *New York Times* bestselerių autorė, *GOOP.com* įkūrėja ir vadovė

„Visos didžios dovanos yra duodamos nuolankiesiems. Entonis toks ir yra. Jo gydymas, kaip ir visos tikrosios gydymo priemonės, yra intuityvus, natūralus ir harmoningas. Tai yra stiprus ir veiksmingas derinys.“

John Donovan, *AT&T Communications* vadovas

„Antonio Viljamo neįkainojami patarimai, kaip apsaugoti nuo ligų ir jas gydyti, toli pralenkia kitus žinomus sveikatos palaikymo būdus.“

Dr. Richard Sollazzo, sertifikuotas onkologas, hematologas, mitybos ir kovos su senėjimu specialistas, knygos „Balance Your Health“ autorius

„Entonis Viljamas yra mūsų laikų Edgaras Keisis. Jis sugeba nepaprastai tiksliai perskaityti kūno informaciją ir nustatyti tikrąsias ligų priežastis, kurios dažnai nustebina net nuovokiausius moderniosios bei alternatyviosios medicinos specialistus. Išmintingi ir praktiški Antonio patarimai leidžia vadinti jį vienu geriausių XXI a. gydūnų.“

Ann Louise Gittleman, *New York Times* bestselerių autorė, parašiusi per 30 knygų apie sveikatą ir gydymą; populiarios detoksikacijos ir mitybos programos *Fat Flush* kūrėja

„Užsiimu verslu Holivude ir gerai žinau, kas yra vertinga. Kai kurie Antonio klientai išleido per milijoną dolerių, bandydami išsigydyti paslaptinę ligą, kol galiausiai rado Entonį.“

Nanci Chambers, aktorė, Holivudo prodiuserė ir verslininkė

„Entonis, nuskaitęs informaciją apie mano sveikatą, tiksliai išvardijo dalykus, žinomus tikrai man. Šis mielas, linksmas, kuklus ir dosnus žmogus, turintis išties nepaprastų sugebėjimų, nustebino net mane – mediumę! Entonį galime drąsiai vadinti šių laikų Edgaru Keisiu, ir mums labai pasisekė, kad jis yra su mumis. Entonis Viljamas yra įrodymas, kad esame didingesni, nei suvokiame.“

Colette Baron-Reid, bestselerio „Uncharted“ autorė ir televizijos laidos „Žinutės nuo dvasios“ vedėja

„Bet kuris kvantinės fizikos žinovas pasakys jums, kad visatoje yra dalykų, kurių mes dar nepajėgiame suprasti. Nuoširdžiai tikiu, kad Entonis kai kuriuos šių dalykų supranta geriau nei dauguma mūsų. Jis turi nuostabų talentą intuityviai rasti geriausius gydymo metodus.“

Caroline Leavitt, rašytoja, *New York Times* bestselerių „The Kids' Family Tree Book“, „Cruel Beautiful World“, „Is This Tomorrow“ ir „Pictures of You“ autorė

TURINYS

Pradžios žodis 19

Pritaikyta mūsų laikams 22

Ižanga 27

I dalis. Kaip viskas prasidėjo 33

1 Medicinos mediumo atsiradimas 35

2 Tiesa apie paslaptingas ligas 53

II dalis. Nematoma epidemija 63

3 Epšteino-Bar virusas, lėtinio nuovargio sindromas ir fibromialgija 65

4 Išsėtinė sklerozė 105

5 Reumatoidinis artritas 113

6 Hipotirodizmas ir Hašimoto tiroiditas 121

III dalis. Kitų paslaptinių ligų priežastys 131

7 Antro tipo diabetas ir hipoglikemija 133

8 Antinksčių nuovargis 143

9 Kandidozė 155

10 Migrena 167

11 Juostinė pūslelinė: kolito, žandikaulio traškėjimo, diabetinės neuropatijos ir kitų ligų tikroji priežastis 179

12 Aktyvumo ir dėmesio sutrikimas, autizmas 191

13 Potrauminio streso sindromas 205

14 Depresija 219

15 Priešmenstruacinis sindromas ir menopauzė 229

16 Laimo liga 245

IV dalis. Kaip pagaliau išgyti 263

17 Žarnyno sveikata 265

18 Išvalykite iš savo kūno toksinus 285

19 Ko nevalgyti	299
20 Vaisių baimė	311
21 Maisto papildų vartojimo vadovas	323
22 28 dienų organizmo valymo programa	335
23 28 dienų organizmo valymo programos receptai	355
24 Gydomosios sielos meditacijos ir kitos dvasinės praktikos	449
25 Pagrindiniai angelai	475
26 Nepraraskite tikėjimo	493
Matavimo vienetų lentelė	496

Padėkos 499

Apie autorių 503

„Šioje knygoje ką nors naudingo ras kiekvienas, kad ir kokios dietos, mitybos programos ar įsitikinimų laikytųsi. Ji yra skirta visiems, kurie nori gauti pačių pažangiausių žinių apie gydymą.

Čia pateikta informacija yra neutrali, nešališka. Ji skirta sveikatos specialistams ir visiems, kurie užsiima gydymu ir nori padėti žmonėms. Ji skirta ir jums, kad išmoktumėte gydyti save. Šios žinios yra tiesa.

Tiesa apie pasaulį, apie mus, apie gyvenimą ir mūsų paskirtį – visa tai neatsiejama nuo išgijimo. Tiesą apie išgijimą dabar laikote savo rankose.“

Entonis Viljamas, medicinos mediumas

PRADŽIOS ŽODIS

Iš kur žinote tai, ką žinote?

Daug dalykų sužinojote iš savo tėvų, globėjų ar draugų, daug ką išmokote mokykloje, perskaitėte knygoje ar išgirdote gatvėje. Jūs žinote, kad visa tai žinote.

Tačiau egzistuoja ir kitoks žinojimas. Pavyzdžiui, žinote, kad esate, žinote, kad egzistuojate; žinote, kad jūs esate jūs. Su šiuo žinojimu gimėte.

Yra dar vienas žinojimo tipas, apie kurį sunku kalbėti, nes dauguma žmonių į jį žiūri kaip į savaime suprantamą dalyką. Tai yra jūsų kūno žinojimas, kaip funkcionuoti. Nors nesate kardiologai, jūsų širdis žino, kaip pumpuoti kraują. Nors nesate gastroenterologai, jūsų virškinamoji sistema žino, kaip virškinti maistą ir savintis iš jo reikalingas medžiagas.

Taip pat yra žinojimas, kuris pasireiškia kaip jausmas – nuojauta, intuicija. Šis žinojimas nepaaiškinamas, magiškas. Jis leidžia suvokti dalykus, kurių dar nebuvo matę ar girdėję. Tai yra žinojimas, kuris netgi gali išgelbėti mums gyvybę. Žmonės paprastai raginami pasitikėti šiuo žinojimu. Tačiau iš kur jis atsiranda? Kas nusprendžia, kada mus aplankys nuojauta, ar intuicija?

Esu mokslo žmogus ir man buvo tvirtai įskiepyta, kad turiu pasitikėti tik tuo, ką galiu pamatyti, išmatuoti, išbandyti ir pakartoti. Kita vertus, esu žmogus, turintis širdį, ir žinau, kad negaliu išmatuoti meilės, kurią jaučiu savo žmonai ir vaikams, nors ši meilė man yra realesnė ir svarbesnė už visas ląsteles, kurią esu studijavęs pro mikroskopą.

Nuo neatmenamų laikų pasakojama apie žmones, turinčius ypatingų gebėjimų. Jų žinojimas yra stebuklingas. Kai kurie jų gali atsakyti į klausimus, į kuriuos atsakymų neranda kompiuteriai. Kiti pasižymi genialiais muzikiniiais, meniniais ar sportiniais talentais.

Neseniai išgirdau, kad esama žmonių, kurie gali bendrauti su išėjusiais į kitą pasaulį. Jie vadinami mediumais. Jie gauna kito pasaulio tam tikrą informaciją ir

žmonės, kuriems ji skirta, tvirtina, kad ją galėjo perduoti tik jau mirę jų artimieji. Viena mano mėgstamiausių knygų yra Brajano Veiso „Daug gyvenimų, daug mokytojų“ (Brian Weiss, *Many Lives, Many Masters*). Dr. Veisas užhipnotizuoja savo pacientus ir perkelia juos į praeitus gyvenimus ar į protarpus tarp gyvenimų. Ten būdami, jie gauna iš dvasinių mokytojų ypatingų žinių. Tokie hipnozės seansai turi labai stiprų gydomąjį poveikį.

Kiti ypatingų gebėjimų turintys žmonės yra gydūnai. Šie vyrai ir moterys – kai kurie jų gana garsūs – sugeba gražinti akliesiems regėjimą, pastato ant kojų neįgaliuosius, padeda visiškai pasveikti įvairių ligų kamuojamiems ligoniams. Jie mane žavi labiausiai. Galbūt todėl, kad šiek tiek jiems pavydžiu. Norėčiau išmokti gydyti prisilietimu. Tučtuojau leisčiausi į gydymo kelionę ir pradėčiau ją vaikų ligoninėse.

Kai tik išgirstu apie žmogų, turintį ypatingų gydomųjų galių, skubu su juo susipažinti, kad galėčiau pats patirti, ką jis sugeba, ir nukreipti pas jį kitus žmones, o galbūt netgi iš jo pasimokyti. Taip susipažinau ir su šios knygos autoriumi Entoniu Viljamu.

Prieš kelerius metų man pradėjo skaudėti pilvą. Skausmas nesiliovė keletą dienų iš eilės. Kai gydytojas padarė sonogramą, paaiškėjo, kad kepenyse turiu auglį. Tai patvirtino ir vėliau atliktas magnetinio rezonanso tyrimas, kuris taip pat parodė, kad kirkšnies limfmazgiai yra padidėję. Žinoma, situacija buvo labai rimta, todėl sutikau, kad man būtų atlikta vieno limfmazgio biopsija. Kol laukiau procedūrai paskirtos dienos, gavau Entonio numerį, ir jis labai greitai mane priėmė. Per pirmąsias konsultacijos minutes Entonis pranešė man apie auglį kepenyse ir netgi nuspėjo biopsijos rezultatus. Tačiau svarbiausia buvo tai, kad jo paskirta dieta ir maisto papildai padėjo man greitai išsivaduoti nuo pilvo skausmų, kurie buvo visiškai nesusiję su kepenų augliu (juos kėlė anksčiau neaptikta sena gerybinė cista).

Nuo tada konsultuojuosi su Entoniu ne tik dėl savo, bet ir dėl žmonos bei vaikų sveikatos; jo patarimai visada duoda gerų rezultatų. Taip pat nukreipiu pas jį daug savo smalsių ir plačių pažiūrų pacientų ir kiekvieną kartą išgirstu tik teigiamus atsiliepimus. Iš kur kyla Entonio žinojimas, galite paspėlioti patys. Manau, jis atsiranda iš to paties šaltinio, iš kurio kyla intuicija, tik Entonis jos balsą girdi daug garsiau nei mes. Taip, Entonis tvirtina, kad informaciją jam perduoda balsas, kuris skamba jo ausyse.

Kai Entonis man pranešė, kad parašė knygą, labai apsidžiaugiau – pagaliau viską sužinosiu iš pirmų lūpų. Knyga mane sužavėjo. Ji nuostabiai parašyta, nuoširdi ir nepaprastai įdomi. Negalėjau padėti jos į šalį, kol neperskaičiau iki galo, ir dabar

Pradžios žodis

labai džiaugiuosi, kad netrukus ir jūs patirsite šį skaitymo malonumą. Kelionė į tikro gydūno protą ir sielą yra įdomesnė nei skrydis į kosmosą.

Tikiuosi, ši knyga patiks jums taip pat, kaip patiko man.

Su meile,

Alejandro Junger
New York Times bestselerių
Clean, Clean Eats ir *Clean Gut* autorius

PRITAIKYTA MŪSŲ LAIKAMS

Rankose laikote knygą, nuo kurios viskas prasidėjo, kuri atvėrė duris visiems, norintiems gauti žinių iš aukščiau apie gydymą, norintiems padėti kitiems rasti atsakymus, išgyti ir susigražinti gyvenimą. Šis naujas knygos leidimas yra pataisytas, išplėstas ir pritaikytas mūsų laikams.

Ar dar tik pradodate skaityti medicinos mediuomo knygas ir ši knyga yra jums pirma, ar jau esate perskaitę ne vieną medicinos mediuomo serijos knygą, žinokite: čia pateiktos žinios daugybei žmonių jau padėjo pasiekti nepaprastų rezultatų. Žmonės visame pasaulyje, išbandę viską, ką jiems galėjo pasiūlyti medicina ir mokslas, šioje knygoje rado išsigelbėjimą. Jie rado būdą pakilti iš pelenų.

Po pirmo šios knygos leidimo turėjau galimybę išleisti vieną knygą po kitos, ir kiekviena nauja medicinos mediuomo serijos knyga buvo skirta padėti žmonėms pakilti į naują išgijimo ir pabudimo lygmenį. Kiekviena knyga pasaulį išvysta tada, kai yra labiausiai reikalinga. Mano naujausia knyga „Valykis, kad išgytum“ išėjo 2020 metų pavasarį – istoriniu laikotarpiu, kai visam pasauliui buvo labai reikalingos žinios apie organizmo valymą nuo virusų. Naujas pirmos medicinos mediuomo knygos leidimas, kurį laikote savo rankose, taip pat būtent dabar pasirodė ne be priežasties.

Visą laiką mokiau jus kovoti su virusais. Apie virusus kalbų žmonėms jau daugiau nei 35 metus. Gydytojams, sveikatos specialistams ir kitiems žmonėms išsamiai pasakoju apie tai, kaip virusai elgiasi mūsų organizme, kaip galime nuo jų apsisaugoti ir pašalinti juos iš savo kūno, kad išgytume ir išsivaduotume iš varginančių simptomų. Kai pasirodė pirmas „Medicinos mediuomo“ leidimas, medicinos bendruomenė dar nežiūrėjo į virusus kaip į pagrindinę lėtinių ligų epidemijos priežastį – epidemijos, kuri vystėsi pastaruosius 70 metų ir vis labiau plinta. Dabar į šią informaciją žiūrima daug rimčiau ir už tai reikia padėkoti skaitytojams, kurie išgijo, laikydamiesi medicinos mediuomo patarimų, ir gydytojams, kurie įžvelgė šioje knygoje tiesą. Pirmoji medicinos mediuomo knyga pabudino žmones ir atkreipė dėmesį į tai, kad dėl mūsų kančių dažniausiai yra kalti virusai.

Nuo pat pradžių daviau jums daug informacijos apie tai, kaip apsaugoti save ir savo šeimą, kaip sustiprėti, kad pajėgtumėte atsilaikyti prieš virusus ir kitas grėsmes. Ši informacija visada buvo medicinos medio mo skleidžiamų žinių pamatinė dalis.

Dabartiniai laikai kviečia mus sugrįžti prie šių pamatinių žinių, nes jos, nors aktualios visada, šiuo metu yra itin reikalingos. Kaip visada, kalbėsime ne tik apie virusus. Taip pat skirsime dėmesio kitoms grėsmėms iš aplinkos, nuo kurių galime apsaugoti, tik turėdami reikalingų žinių.

Šiame atnaujintame leidime rasite visą informaciją, kuri buvo pateikta pirmajame leidime, taip pat rasite naujos informacijos, aktualios šiais laikais. Net jei skaitėte pirmą „Medicinos medio mo“ leidimą, žinokite, kad verta perskaityti ir visą šį naują leidimą, nes čia rasite daug naujų įžvalgų.

Štai keletas pagrindinių naujovių, kurios yra įtrauktos į šią knygą:

- **Tiesa apie tai, kas sieja COVID su lėtinėmis ligomis.**

Šią informaciją rasite 3 skyriuje „Epšteino-Bar virusas, lėtinio nuovargio sindromas ir fibromialgija“, tačiau ji yra aktuali visiems – ne tik tiems, kuriuos vargina šios ligos.

- **Atnaujinti maisto papildų sąrašai, kuriuose nurodytos tinkamos dozės lėtinėms ligoms ir simptomams gydyti.**

Įvairių maisto papildų kokybė ir galimybė jų įsigyti nuolat keičiasi, todėl II ir III knygos dalyse pateikti rekomenduojamų maisto papildų sąrašai yra atnaujinti ir atitinka informaciją apie papildus, pateiktą knygoje „Valykis, kad išgytum“. IV dalyje rasite naują skyrių, kuriame yra pateiktos maisto papildų vartojimo gairės ir aprašyta imunitetą stiprinanti cinko šoko terapija bei vitamino C šoko terapija.

- **28 dienų organizmo valymo programos receptai.**

Į šį leidimą įtraukiau daug receptų, tarp kurių tikrai rasite gardžių patiekalų, padėsiančių lengviau valyti organizmą ir motyvuosiančių jus laikytis programos iki galo (beje, ši organizmo valymo programa, kaip ir visos kitos medicinos medio mo programos, padeda šalinti iš organizmo virusus).

- **Išplėstas skyrius apie sielos gydymą ir dvasinį palaikymą iš aukščiau.**

Jūs atėjote į šį pasaulį, turėdami specifinę paskirtį. Net kai susiduriate su nežinomybe ir dideliais pokyčiais, visiems reikia, kad atsilaikytumėte, išsaugotumėte lengvumą širdyje ir rastumėte būdą įgyvendinti savo paskirtį. Dvasinės pagalbos ieškokite išplėstuose skyriuose knygos pabaigoje: 24 skyriuje „Gydomosios sielos meditacijos ir kitos dvasinės praktikos“, 25 skyriuje

„Pagrindiniai angelai“ ir 26 skyriuje „Nepraraskite tikėjimo“. Taikykite šiuos metodus (beje, tai galite daryti nepakildami iš lovos), kai norite įsižeminti, nusiraminti, susitelkti, pajusti pilnatvę.

Niekada nepamirškite savo žingsnių į išgyjamą galios. Kai rūpinatės savimi, jūsų asmeninės tiesos ir sveikatos paieškos išlaisvina kitus. Pokyčiai, kuriuos jau paskatino ši knyga, gali padėti jums geriau suprasti, ką turite omenyje.

Dėl šios knygos padaryto poveikio Epšteino-Bar viruso (EBV) testas atliekamas vis dažniau tiek įprastos, tiek alternatyviosios medicinos pasaulyje, nes gydytojai pradėjo išvelgti ryšį tarp EBV ir jų pacientų patiriamų paslaptinių simptomų. Už šį pokytį reikia padėkoti šimtams tūkstančių pacientų, kurie perdavė šią informaciją savo gydytojams ir paprašė jų pagalbos, kad galėtų įtraukti medicinos mediumo žinias į savo gydymosi planą. Vis daugiau skaitytojų pasakoja apie šią knygą sveikatos specialistams, ir tai skatina juos ieškoti gilesnių lėtinių ligų priežasčių ir rimtai žiūrėti į EBV. Iki pirmos medicinos mediumo knygos pasirodymo į EBV beveik niekas nekreipė dėmesio. Medicinos bendruomenė nesuprato, ką virusas gali padaryti, pavyzdžiui, medikai ir mokslininkai nežinojo, kad EBV gali sukelti neurologinius simptomus. Dabar vis daugiau gydytojų žino apie EBV poveikį sveikatai ir atlieka EBV testą. Mokslininkai taip pat pagaliau pradėjo išvelgti ryšį tarp EBV ir daugybės ligų bei simptomų.

Ši knyga taip pat paskatino medikus ir mokslininkus apie Laimo ligą pradėti kalbėti ne kaip apie bakterinę, o kaip apie autoimuninę. Nors Laimo ligos priskyrimas autoimuninėms ligoms vis dar rodo, kad medikai ir mokslininkai negali pateikti galutinių atsakymų, į šį pokytį galima žvelgti kaip į specialistų prisipažinimą, kad jie dar daug ko nežino ir nesupranta apie šią ligą, o tai yra didelis žingsnis pirmyn. Ir už tai taip pat turime būti dėkingi skaitytojams, kurie, perskaitę 16 skyrių „Laimo liga“, ėmėsi veiksmų. Sužinoję, kad Laimo ligą sukelia ne bakterijos, o virusai, jie perdavė šią informaciją gydytojams, pritaikė čia aprašytus gydymosi metodus ir pasiekė puikių rezultatų. Taip pat reikia padėkoti gydytojams, kurie domisi šioje knygoje pateikta medžiaga, kad galėtų padėti savo pacientams. Daugelis gydytojų medicinos mediumo gydymo priemonės pritaikė savo pačių gyvenime.

Kitas svarbus pokytis, kurį padėjo įgyvendinti ši knyga, – gilesnis supratimas apie tai, kokią poveikį mums daro nuodingi sunkieji metalai – kokias ligas jie gali sukelti arba prisidėti prie jų išsivystymo. Taip pat vis daugiau žmonių sužino apie nuodingų sunkiųjų metalų ir virusų ryšį, nes medicinos mediumo knygų skaitytojai nusprendė skleisti šią informaciją ir pakeisti pasaulį.

Paminėjau tik keletą pokyčių, kurie vyksta, nes tiesa pasiekia vis daugiau žmonių. Esu čia, kad skleisčiau tiesą, kad perduočiau jums iš aukščiau gyvus žodžius, pade-

dančius rasti atsakymus į aktualiausius šių dienų sveikatos klausimus. Viliuosi, kad šis naujas knygos leidimas dar labiau paspartins pažangą.

Jūs nusipelnote atsakymų. Nusipelnote turėti žinių ir priemonių, kad galėtumėte apsaugoti save ir savo artimuosius. Visada prisiminkite: jūsų pastangos išgyti turi didesnę reikšmę, nei galite įsivaizduoti.

Būkite palaiminti,

Entonis Viljamas, medicinos mediumas

„Rankose laikote knygą, nuo kurios viskas prasidėjo, kuri atvėrė duris visiems, norintiems gauti žinių iš aukščiau apie gydymą, norintiems padėti kitiems rasti atsakymus, išgyti ir susigrąžinti gyvenimą.“

Entonis Viljamas, medicinos mediumas

IŽANGA

Ar kartais pasijuntate sutrikę, kai ieškote aiškios informacijos apie sveikatą ir randate daugybę prieštaringų patarimų?

Ar jus baugina sunkios ligos, pavyzdžiui, vėžys, ir ar norėtumėte sužinoti, kaip galima jų išvengti?

Ar norite numesti svorio? Atrodyti ir jaustis jaunesni? Turėti daugiau energijos? Padėti artimam žmogui, kurį vargina kokie nors negalavimai? Pagerinti savo šeimos sveikatą?

Galbūt jau viską išbandėte, visur apsilankėte, bet jūsų sveikata vis tiek ne tokia, kokios norėtumėte? Gal norite įsitikinti, kad jūsų negalavimai nėra įsivaizduojami arba kad nedarote nieko, kas didina jūsų kančią?

Ar norite susigražinti proto aiškumą ir pusiausvyrą? Pajusti dvasinę palaikymą ir atskleisti savo sielos potencialą?

Ar norite įveikti 21 amžiaus iššūkius?

Jeigu taip, ši knyga skirta jums. Niekur kitur atsakymų į šiuos klausimus nerasite.

Ši knyga nepanaši į jokią kitą. Joje nebus citatų ir nuorodų į mokslinius tyrimus, nes čia pateikiama visiškai nauja ir laiką pralenkianti informacija, atėjusi iš dangaus. Mano teikiami skaičiai ir kitos detalės, kurios primena statistinius duomenis (pavyzdžiui, kiek žmonių serga konkrečiomis ligomis), iš tikrųjų yra faktai, kuriuos gavau iš Dvasios – iš šaltinio, apie kurį išsamiau kalbėsiu pirmame skyriuje „Medicinos mediumo atsiradimas“. Mokslas jau atskleidė kai kuriuos dalykus, apie kuriuos čia rašau, bet ateityje mūsų laukia daugiau atradimų. Viskas, kuo dalijuosi su jumis knygos puslapiuose, atėjo iš aukštesniojo šaltinio, iš gailėstingumo esencijos, kuri nori, kad visi būtų sveiki ir realizuotų visą savo potencialą.

Šioje knygoje atskleisiu daug vertingų medicininių Dvasios paslapčių. Jos padės daugeliui žmonių, kuriuos vargina lėtinės ligos ar kokie nors paslaptingi sutrikimai, nesuprantami gydytojams.

Tačiau knyga skirta ne tik tiems, kurie serga.

Ji skirta kiekvienam šios planetos žmogui.

Mados ateina ir praeina. Kai išpopuliarėja kokios nors naujos sveikatos palaikymo tendencijos, jos ima stipriai veikti žmonių sąmonę ir atrodo labai įtikinamos. Vėliau kyla kita mada ir mes, susižavėję nauja blizgia pakuote, nepastebime, kad viduje slypi tas pats klaidingas požiūris. Pamirštame praeityje padarytas klaidas ir istorija vis kartojasi.

Kitaip nei daugelyje knygų apie sveikatą, kuriose už naujų, patrauklių pavadinimų slepiasi senos teorijos, šios knygos puslapiuose rasite informaciją, kurią Dvasia atskleidžia pirmą kartą.

PASPARTĖJIMAS

Mūsų dabartinį laikotarpį Dvasia vadina *paspartėjimu*. Dar niekada anksčiau civilizacija nesivystė tokiu dideliu greičiu, kaip tai vyksta šiuo metu.

Technologijos pakeitė beveik visas mūsų gyvenimo sritis. Gyvename tikrų stebuklų ir stulbinamų galimybių epochoje.

Žinoma, dabar gausu ir pavojų. Kol protu apdorojame naujienas, jos jau spėja pasenti. Nuolat skubame ir jaučiame poreikį bent vienu žingsniu aplenkti laiką. Kartu su aktualiausia informacija, kuri mus pasiekia, vos pajudiname pirštą, kyla vis didesnių reikalavimų ir pavojų sveikatai. Už nepaprastą civilizacijos pažangą mokame didžiulę kainą ir ta kaina yra mūsų kūno pažeidžiamumas, lėtinės ligos ir įvairūs sutrikimai – visos tos bėdos liečia ir vyrus, ir moteris, bet moterys jaučia didesnę spaudimą, jos stumiamos prie pat savo galimybių ribos.

Jeigu nesustabdysime klaidingos informacijos srauto, jei nesuvoksime, ką išgyveno ankstesnės kartos, ir jei nepakeisime kurso, dar daug ateinančių kartų turės kentėti kančias, kurių galima būtų išvengti. Norėdami neatsilikti nuo pokyčių ir paprasčiausiai išgyventi, turime išmokti prisitaikyti. Vienintelis būdas tai padaryti yra saugoti savo sveikatą.

Šiuo metu populiarus požiūris, dėstomas daugelyje knygų, apie lėtinių ligų gydymą ir prevenciją pasako tik tiek, kad reikia pašalinti iš savo mitybos visus uždegimą sukeliančius maisto produktus. Tačiau uždegimas nepaiškina, kas konkrečiai sukelia autoimunines bei kitas ligas ir kaip išspręsti problemas, kurios yra pagrindinė visų sutrikimų priežastis. Todėl žmonės nepasveiksta.

Užtikrinu jus, kad galima paaiškinti kiekvieną sutrikimą, kurio nesupranta gydytojai, ir kad esama veiksmingų metodų, padedančių susidoroti su mūsų epochos iššūkiais.

Ši knyga – tai išsilaisvinimo vadovas. Parašiau ją norėdamas padėti jums iš tikrųjų išgyti bei apsisaugoti nuo įvairiausių abejotinų sveikatos palaikymo tendencijų, madų, klaidų, pusiau tiesų ir apgavysčių. Parašiau ją, kad mūsų vaikai užaugtų sveiki.

Tikrai nesu nusiteikęs prieš mokslą. Neabejoju, kad esame sudaryti iš atomų, kad mūsų gimtosios planetos amžius – keli milijardai metų ir kad moksliniai metodai yra vertingi bei padeda žengti žmonijai į priekį. Mokslas galiausiai pripažins ir tai, ką žinau dabar ir ką atskleidžiu šioje knygoje.

Tačiau, jeigu jūs arba jūsų artimas žmogus serga dabar, argi norėtumėte laukti atsakymų dar 20, 30 ar 50 metų? Ar norėtumėte matyti, kaip jūsų dukra ar sūnus užaugę susiduria su tomis pačiomis sveikatos problemomis, kurios vargina jus ir kurių medicina išspręsti nepajėgia?

Perskaitykite šią knygą ir padėkite sau bei kitiems.

Tą padaryti galite jau dabar!

KAIP NAUDOTIS ŠIA KNYGA

Gali būti daug priežasčių, dėl kurių nusprendėte perskaityti mano knygą. Galbūt, išgirdę gydytojo nustatytą diagnozę, panorote sužinoti, kas iš tikrųjų už jos slypi. Gal ieškote atsakymų, nes nesuprantate, ką reiškia jūsų jaučiami simptomai. Galbūt dirbate medicinos srityje arba serga jūsų artimas žmogus, todėl norite sužinoti, kaip geriausiai galėtumėte juo pasirūpinti. O gal tiesiog ieškote informacijos, kaip palaikyti optimalią sveikatą, kaip atskleisti stipriąsias savo savybes ir geriausiai pritaikyti savo gebėjimus.

Šioje knygoje ką nors naudingo ras kiekvienas, kad ir kokios mitybos programos ar įsitikinimų apie sveikatą laikytųsi. Ji skirta visiems, kurie nori sužinoti pažangiausius gydymo ir sveikatos palaikymo būdus.

Pirmojoje dalyje „Kaip viskas prasidėjo“ pasakoju apie save, savo ryšį su Dvasia ir savo gyvenimo darbą – kaip aš padedu žmonėms išsigydyti paslaptingas ligas, grįžti į gyvenimą ir toliau rūpintis savo sveikata. Taip pat išsamiai aiškinu, kas yra *paslaptingos ligos* ir kodėl jos daug plačiau paplitusios, nei mums atrodo.

Antroji knygos dalis „Nematoma epidemija“ yra apie Epšteino-Bar virusą, dažnai nepastebimą patogeną, kuris slypi už daugybės sunkių ligų, tokių kaip fibromialgija, lėtinio nuovargio sindromas, išsėtinė sklerozė, reumatoidinis artritas, skydliaukės funkcijos sutrikimai ir taip toliau. Ši virusinė infekcija vargina daugybę žmonių, ypač moterų. Įvairios viruso atmainos ir infekcijos formos pasireiškia skirtingais būdais – tai iš tiesų yra viena paslaptingiausių ligų.

Trečiojoje dalyje „Kitų paslaptinių ligų priežastys“ iš arčiau pažvelgsime į kai kurias kitas ligas, kurių priežastys dažnai suprantamos klaidingai, todėl ir gydymas būna neveiksmingas. Šios ligos stipriai paplitusios mūsų visuomenėje, todėl svarbu, kad ši informacija pasiektų kuo daugiau žmonių.

Kiekvieno II ir III dalies skyriaus pabaigoje rasite patarimų, kaip gydyti konkrečias ligas, kokią gydomąją maistą valgyti, kokias vaistažoles ir maisto papildus vartoti. Dėl maisto papildų dozių pasitarkite su savo gydytoju. (Prieš pradėdami vartoti maisto papildus, būtinai perskaitykite 21 skyrių.)

IV dalyje „Kaip pagaliau išgyti“ atskleidžiau kelias paslaptis, kurios padės jums visiškai pasveikti ir palaikyti optimalią sveikatą. Ar norėtumėte išgyti, ar apsaugoti nuo ligų, ar geriau save pažinti, šioje dalyje rasite daug naudingos informacijos. Pateikiau patarimų, kaip pagerinti virškinimą, kaip išvalyti iš organizmo sunkiuosius metalus ir kitus toksinus, kokie maisto produktai kenkia sveikatai ir kokie mus gydo bei stiprina. Taip pat aprašiau keletą meditacinių pratimų, kurie padeda išsigydyti sielą, paaiškinau, kaip kreiptis pagalbos į angelus.

Visoje knygoje esama daug tikrų istorijų – tai reali mano pacientų patirtis. Norėdamas apsaugoti šių žmonių privatumą, pakeičiau jų vardus ir keletą kitų detalių, bet esmė – liga, kova su ja ir išgyjimas – liko nepakitusi. Tikiuosi, šios istorijos paguos jus ir padės suprasti, kad esate ne vieni, kad taip pat galite išgyti ir susikurti laimingą ateitį.

TIESA APIE IŠGIJIMĄ

Paspartėjimo laikotarpis reiškia ne tik tai, kad spartėja gyvenimo tempas. Tai taip pat reiškia, kad prasideda atgimimas. Užgimsta naujas pasaulis. Jeigu norime neatsilikti ir netapti greitų pokyčių aukomis, turime prisitaikyti. Kiekvienas šios knygos žodis yra skirtas padėti jums saugiai išgyventi šį procesą.

Mano tikslas – padėti žmonėms sveikti. Jau padėjau tūkstančiams išsigydyti sunkias ligas, išvengti naujų ligų ir gyventi laimingą gyvenimą. Dabar noriu pasidalyti savo žiniomis su platesne auditorija.

Knygoje daugelyje vietų miniu gydytojus, medikus, mokslininkus – visais atvejais šie terminai apima tiek oficialiosios, tiek alternatyviosios medicinos specialistus ir tyrinėtojus, taip pat ir naujesnių sričių ekspertus, kurie atstovauja integratyviajai ir funkcinai medicinai. Nepalaikau nė vienos medicinos krypties ir nė vienos jų nekritikuojau. Knygoje pateikta informacija yra neutrali ir nepriklausoma. Noriu, kad šią informaciją sužinotų kuo daugiau gydytojų ir kad jie išminktų realiai padėti

žmonėms. Noriu, kad *jūs* perimtumėte šias žinias ir išmoktumėte gydytis patys. Noriu, kad tiesa pasklistų kuo plačiau.

Argi mes visi neieškome tiesos? Tiesos apie pasaulį, apie visatą? Tiesos apie save? Apie gyvenimą? Argi nenorime sužinoti, kodėl čia esame ir kokia yra mūsų tikroji paskirtis?

Kai susergame, imame abejoti savimi. Jaučiamės atskirti nuo gyvenimo, nebegalime siekti savo tikslų. Nežinodami, kas sukėlė ligą, pradedame abejoti esminėmis tiesomis, pavyzdžiui, tuo, kad mūsų kūnas sugeba gydytis pats. Ieškodami atsakymų, vaikštome iš vieno gydytojo pas kitą, konsultuojamės su skirtingų sričių specialistais, bet mums geriau netampa ir mūsų pasitikėjimas savo jėgomis vis silpnėja.

Kai pasveikstame, visos abejonės išnyksta. Įgyjame energijos siekti didelių tikslų, galime mėgautis gyvenimu, keistis ir prisitaikyti prie naujų aplinkybių. Vėl patikime, kad gyvenime yra daug gerų dalykų. Pradedame suprasti svarbius visatos dėsnius, pavyzdžiui, atsinaujinimo dėsni.

Dabar tiesa apie ligų gydymą ir sveikatą yra jūsų rankose.

I DALIS

KAIP VISKAS PRASIDĖJO

MEDICINOS MEDIUMO ATsirADIMAS

Šioje knygoje atskleidžiu tiesas, kurių nesužinosite niekur kitur. Jų neišgirsite iš savo gydytojo, nerasite kitose knygose ar internete.

Tai paslaptys, kurios dar nėra iškilusios į paviršių. Dabar apie jas kalbu pirmą kartą.

Nesu gydytojas ir neturiu jokio medicininio išsilavinimo, tačiau galiu pasakyti apie jūsų sveikatą tai, ko negali pasakyti niekas kitas. Galiu paaiškinti lėtines ligas ar nesuprantamus simptomus, kurių gydytojai nesugeba diagnozuoti, bet paskiria netinkamą gydymą arba „užklįjuoja“ kokią nors etiketę, nors iš tiesų nesupranta, kokia yra šių negalavimų priežastis.

Nuo vaikystės padėdų žmonėms išgyti remdamasis įžvalgomis, kuriomis netrukus pasidalysiu su jumis. Atėjo laikas ir jums sužinoti šias paslaptis.

Pirmiausia papasakosiu, kaip Dvasia pranešė, kuo man lemta užsiimti gyvenime.

NELAUKTAS SVEČIAS

Mano istorija prasidėjo, kai buvau ketverių.

Pabudęs vieną sekmadienio rytą, išgirdau kalbant pagyvenusį vyrą.

Jo balsas skambėjo visai šalia mano dešinės ausies. Jis skambėjo labai aiškiai.

Balsas pasakė: „Esu Aukščiausioji Dvasia. Virš manęs nėra jokios kitos dvasios, tik Dievas.“

Sutrikau ir išsigandau. Ar mano kambaryje kažkas yra? Atsimerkiau ir apsidairiau, bet nieko nepamačiau. Galbūt kažkas kalba ar klausosi radijo lauke, – pagalvojau.

Atsikėliau ir priėjau prie lango. Lauke nebuvo jokių žmonių – dar labai anksti. Nesupratau, kas vyko, ir nebuvau tikras, ar norėjau suprasti.

Nubėgau laiptais žemyn pas tėvus ir šalia jų pasijutau saugus. Nepasakiau jiems nieko apie balsą, tačiau dieną ėmiau vis aiškiau jausti, kad esu stebimas.

Vakare įsitaisiau savo kėdėje prie bendro stalo. Šalia sėdėjo mano tėvai, seneliai ir keletas kitų šeimos narių.

Mes valgėme ir staiga pamačiau už mano senelės stovintį keistą vyrą. Jis vilkėjo ilgą, rudą apsiaustą, jo plaukai ir barzda buvo visiškai pražilę. Pamaniau, kad prie mūsų atėjo prisijungti koks nors šeimos draugas, tačiau, užuot atsisėdęs prie stalo, jis toliau stovėjo už senelės ir žiūrėjo tik į mane.

Nė vienas šeimos narys nereagavo į netikėtai atsiradusį žmogų, ir aš pagaliau supratau, kad esu vienintelis, kuris jį mato. Nusisukau, nukreipiau žvilgsnį kitur, tikėdamasis, kad žilaplaukis išnyks, tačiau kai atsisukau, jis tebestovėjo toje pačioje vietoje ir žiūrėjo tiesiai į mane. Jo lūpos nejudėjo, bet prie savo dešinės ausies vėl išgirdau jo balsą. Tai tas pats balsas, kurį girdėjau pabudęs. Šįkart jis ramiai tarė: „Aš čia esu dėl tavęs.“

Nustojau valgyti. „Kas nutiko? – paklausė mama. – Tu nealkanas?“

Nieko jai neatsakiau, tik toliau žiūrėjau į vyrą, o jis dešine ranka pamojo man prieiti prie senelės.

Pajutau stiprų impulsą paklusti jo kvietimui.

Kai priėjau prie senelės, vyras paėmė mano ranką ir pridėjo ją senelei prie krūtinės.

Ji krūptelėjo, atsitraukė ir paklausė: „Ką čia darai?“

Žilaplaukis, žiūrėdamas į mane, lėtai tarė: „Pasakyk: plaučių vėžys.“

Sutrikau. Nežinojau, ką šie žodžiai reiškia. Pabandžiau juos atkartoti, bet iš mano lūpų sklido tik neaiškus vapėjimas.

„Pabandyk dar kartą, – liepė vyriškis. – Plaučių...“

„Plaučių...“, – pakartojau.

„Vėžys...“, – tęsė vyras.

„Vėžys...“, – pakartojau.

Dabar į mane įsmeigė akis visa šeima, o aš žiūrėjau į žilagalvį vyrą.

„Dabar pasakyk: Senelė serga plaučių vėžiu“, – liepė jis. „Senelė serga plaučių vėžiu“, – pakartojau jo žodžius.

Išgirdau, kaip ant stalo nukrito kažkieno šakutė. Žilaplaukis lėtai atitraukė mano ranką nuo senelės ir švelniai nuleido ją man prie šono. Tada jis apsisuko ir pradėjo lipti aukšty n laiptais, kurių iki šiol čia nebuvo. Atsisukęs į mane, jis dar pridūrė: „Tu dažnai girdėsi mano balsą, bet galbūt daugiau niekada manęs nepamatysi. Dėl nieko nesijaudink.“ Jis vis lipo aukšty n, kol pasiekė lubas ir galiausiai išnyko.

Pamačiau, kad į mane apstulbusi žiūri senelė. „Man pasigirdo ar tu tikrai tai pasakei?“ – paklausė ji.

Visi prie stalo buvo išsigandę. Tai, kas ką tik nutiko, atrodo nesuvokiama dėl daugybės priežasčių, o pirmiausia dėl to, kad senelė jautėsi puikiai. Ji nesiskundė sveikatos sutrikimais ir nesilankė pas gydytojus.

Kitą rytą, vos pabudęs, vėl išgirdau tą patį balsą: „Esu Aukščiausioji Dvasia. Virš manęs nėra jokios kitos dvasios, tik Dievas.“

Kaip ir pirmąjį rytą, apsidairiau aplinkui, bet nieko nepamačiau.

Nuo tada šį pasveikinimą išgirstu kiekvieną rytą be jokių išimčių.

Senelė, sukręsta mano žodžių, nuėjo pas gydytoją pasitikrinti sveikatos, nors jautėsi gerai. Po kelių savačių gydytojas pranešė, kad krūtinės rentgeno nuotrauka rodo plaučių vėžį.

BALSAS

Paslaptingas svečias toliau sveikino mane kiekvieną rytą ir aš ėmiau vis atidžiau įsiklausyti į jo balso skambesį.

Jis skamba aiškiai kaip krištolas ir yra gana žemas, bet *nepernelyg* – tarp baritono ir tenoro. Balsas gilus ir sukelia rezonansą. Nors girdžiu jį šalia dešinės ausies, tuo pačiu metu jis skamba visur aplinkui, lyg sklįstų iš stereogrotuvo.

Nuspėti jo amžių labai sunku. Kartais atrodo, kad su manimi kalba labai stiprus ir sveikas aštuoniasdešimtmetis – toks, kokį mačiau per vakarienę. Tačiau kitais kartais atrodo, kad jam tūkstančiai metų.

Galima sakyti, kad šis balsas ramina, bet man vis tiek niekaip nepavyksta priprasti, kad jis nuolat mane lydi.

Kiti mediumai kartais girdi vidinius balsus, o manasis nėra vidinis. Girdžiu jį išorėje prie dešinės ausies, lyg kažkas šalia manęs stovėtų. Negaliu jo nutildyti pasitelkęs savo valią.

Tiesa, galiu užblokuoti jį fiziškai. Kai uždengiu ausį ranka, balsas skamba silpniau. Kai tik atitraukiu ranką, jis vėl suskamba visu garsu.

Prašiau, kad jis liautųsi su manimi kalbėti. Iš pradžių prašiau mandagiai. Vėliau pamiršau visą mandagumą.

Tačiau kad ir ką sakyčiau, balsas kalba su manimi tada, kai pats to užsinori.

AUKŠČIAUSIOJI DVASIA

Vadinu balsą vardu: Aukščiausioji Dvasia. Kartais sutrumpinu ir sakau tiesiog *Dvasia* arba *Aukščiausioji*.

Sulaukęs aštuonerių, Dvasios balsą ėmiau girdėti visą dieną. Jis pasakoja man apie fizinę sveikatą visų žmonių, su kuriais susitinku.

Kad ir kur būčiau, kad ir ką daryčiau, girdžiu balsą, pasakojantį apie kokio nors netoliese esančio žmogaus negalavimus, skausmus, ligas, apie tai, ką jam reikėtų daryti, kad pasveiktų ar pasijustų geriau. Šis nesibaigiantis kitų žmonių asmeninės informacijos srautas kėlė man didelį stresą.

Prašiau Dvasios liautis pasakoti man dalykus, kurių nenoriu žinoti.

Dvasia atsakė, kad stengiasi kuo daugiau mane išmokyti ir kad negalime tuščiai švaistyti laiko. Kai sakydavau, kad ji per daug iš manęs reikalauja, į savo žodžius jokios reakcijos nesulaukdavau.

Vis dėlto netrukus pamačiau, kad galiu užmegzti su Dvasia ir šiek tiek kitokį pokalbį. Jau paaugęs, uždaviau jai keletą esminių klausimų: „Kas tu esi? Iš kur atėjai? Kodėl esi čia?“

Dvasia atsakė: „Pirmiausia pasakysiu, kas aš nesu: aš nesu angelas; nesu asmuo, niekada nebuvau žmogus, taip pat nesu dvasinis vedlys. Aš esu žodis.“

Sumirksėjau bandydamas suvokti, ką išgirdau. Vienintelis klausimas, kuris atėjo man į galvą buvo toks: „Koks žodis?“

„Atjauta“, – atsakė Dvasia.

Sutrikau, o Dvasia kalbėjo toliau: „Aš tiesiogine prasme esu gyva atjautos žodžio esencija. Esu prie Dievo piršto.“ – „Nesuprantu... Ar tu esi Dievas?“ – „Ne, – atsakė balsas. – Prie Dievo piršto yra žodis ir šis žodis yra atjauta. Aš esu šis žodis. Gyvas žodis. Žodis, artimiausias Dievui.“

Papurčiau galvą: „Kaip tu gali būti tik žodis?“ – „Žodis yra energijos šaltinis, – atsakė balsas. – Kai kurie žodžiai turi didžiulę galią. Į tokius žodžius, koks esu aš, Dievas lieja šviesą ir suteikia mums gyvybę. Tad aš esu daugiau nei žodis.“ – „Ar yra ir daugiau panašių į tave?“ – paklausiu. „Taip: šie žodžiai yra Tikėjimas. Viltis. Džiaugsmas. Ramybė. Yra ir kitų. Tai gyvi žodžiai, bet aš aukščiau jų visų, nes esu arčiausiai Dievo.“ – „Ar kiti žodžiai taip pat kalba su žmonėmis?“ – „Ne taip, kaip kalbu aš. Kitų žodžių negalima išgirsti ausimis. Jie gyvena kiekvieno žmogaus širdyje ir sieloje. Kaip ir aš. Bet žodžiai, kaip džiaugsmas ir ramybė, negali būti širdyje vieni. Jiems reikalinga atjauta, kad būtų ištarti iki galo.“

„Kodėl vien ramybės neužtenka?“ – paklausiau. Nuo tada, kai Dvasia įžengė į mano gyvenimą, vis troškau tylos ir ramybės.

„Atjauta yra kančios supratimas, – atsakė Dvasia. – Nebus ramybės, džiaugsmo ar vilties, kol liks nesuprasti tie, kurie kenčia. Atjauta yra šių žodžių siela; be atjautos žodžiai bus tušti. Atjauta pripildo juos tiesos ir garbės, atjauta suteikia jiems kryptį. Aš esu atjauta. Virš manęs nėra nieko – tik Dievas.“

Bandydamas suprasti, ką išgirdau, paklausiau: „O kas yra Dievas?“

„Dievas yra žodis. Jis yra meilė ir šis žodis yra aukščiau visų kitų. Dievas taip pat yra daugiau nei žodis. Nes Dievas myli viską. Dievas yra pats galingiausias būties šaltinis. Žmonės gali mylėti, bet žmonės nemyli visų kitų besąlygiškai. O Dievas myli.“

Nesugebėjau iki galo suvokti šios informacijos. Baigiau mūsų pokalbį asmeniniu klausimu: „Ar kalbi dar su kuo nors?“

Nes jeigu kalbi – pamaniau, – susirasiu juos, kad nesijausčiau toks vienišas.

„Angelai ir kitos būtybės kreipiasi į mane patarimų. Visiems, kurie nori klausytis, perduodu Dievo išmintį ir pamokas, – atsakė Dvasia. – Bet žemėje tiesiogiai kalbu tik su tavimi.“

AŠ IR MANO ŠEŠĖLIS

Kaip turbūt numanote, aštuonmečiui visa tai suvokti buvo nelengva.

Yra ir kitų mediumų, kurie vaikystėje išgyveno nepaprastų nutikimų, tačiau mano istorija ištis išskirtinė.

Net mediumams labai neįprasta dvasios balsą girdėti nuolatos ir laisvai užmegzti su ja pokalbį bet kuriuo metu. Dar neįprasčiau yra tai, kad balsą girdžiu išorėje, prie savo ausies, todėl galiu lengvai atskirti jį nuo savo paties minčių. Iš esmės jaučiuosi taip, lyg kažin kas nuolat sekiotų paskui mane ir pasakotų man apie kitų žmonių sveikatą. Maža to – tas „kažkas“ visai nepaiso, ar noriu tai girdėti, ar ne.

Teigiamas šio dalyko aspektas yra toks, kad gaunu neįtikėtinai tikslią informaciją – daug tikslesnę, nei gali pateikti koks nors kitas dabar gyvenantis mediumas. Be to, man reguliariai teikiama informacija apie mano paties sveikatą, o tai taip pat yra reta. Net patys garsiausi mediumai istorijoje apie save paprastai sužinodavo nedaug.

Pridursiu, kad mano gaunama su sveikata susijusi informacija dešimtmečiais lenkia šiuolaikinės medicinos žinias.

Kita vertus, didelis minusas, kad neturiu jokio privatumo. Kai man buvo aštuoneri, visą savaitę stačiau pro mūsų namus tekančio upeliuko užtvanką. Dvasia iš karto pasakė, kad tai – bloga mintis, nes upeliukas užtvindys kaimynų pievelę. „Viskas bus gerai“, – paprieštaravau.

Tada prasidėjo stipri liūtis, upelis patvino ir tikrai užliejo kaimynų pievelę. Kaimynas ant manęs ėmė rėkti ir tuo pačiu metu ausyje girdėjau balsą: „Sakiau, kad taip bus, o tu manęs nepaklausei!“ Man panašios pastabos nė kiek nepadedą ir tik dar labiau apsunkina įvairias situacijas.

Dvasia nuolat stebi kiekvieną mano judesį ir sako, ką turėčiau ir ko neturėčiau daryti. Su tokiu palydovu normali vaikystė buvo neįmanoma. Tais pačiais metais, kai stačiau upelio užtvanką, viską sužinojau apie savo geriausios draugės (ta mergaitė man iš tikrųjų labai patiko) fizinę bei emocinę sveikatą, kiek vėliau gavau detalią informaciją apie savo mokytoją, kurią labai vargino santykių problemos. Nenorėjau žinoti tokių dalykų ir tai mane labai slėgė.

Tačiau Dvasia nesišvaistė tuščiais paguodos žodžiais ir pasakė, kad bus dar blogiau: „Didžiausi iššūkiai tavęs dar laukia ateityje.“

„Ką turi galvoje?“ – paklausiau. „Šią dovaną gauna tik vienas ar du žmonės per šimtmetį, – atsakė Dvasia. – Tai nėra įprasti intuityvūs ar aiškiaregiški gebėjimai. Tai – potyriai, kuriuos išgyventi gali ne kiekvienas. Tau bus beveik nepakeliama, kad negalėsi gyventi kaip normalus žmogus, o ką jau kalbėti apie normalią paauglystę! Galiausiai nebematysi beveik nieko, tik kitų žmonių kančią. Taigi turėsi rasti būdą su tuo susitaikyti. Jeigu tau nepavyks, gali būti, kad nusižudysi.“

KŪNO NUSKAITYMAS

Balsas tapo mano geriausiu draugu ir kartu – sunkiausia našta. Buvau dėkingas, kad jis rengia mane darbui, kurį man išrinko aukštesnė jėga, tačiau taip pat dažnai jaučiau didžiulį stresą.

Vieną dieną Dvasia liepė man nueiti į netoli namų esančias dideles, gražias kapines: „Noriu, kad atsistotum prie šio kapo ir pabandytum suprasti, nuo ko šis žmogus mirė“, – išgirdau tokį nurodymą.

Rimta užduotis aštuonmečiui!

Tačiau jau buvau pratęs prie nesibaigiančio informacijos srauto apie draugų ir nepažįstamų žmonių sveikatą, todėl pasistengiau pažvelgti į šią užduotį kaip į dar vieną „atvejį“.

Dvasios padedamam man pavykdavo rasti visus atsakymus.

Taip atradau dar vieną man duotos dovanos dimensiją: Dvasia ne tik praneša man apie žmonių negalavimus, bet ir padeda vizualizuoti mirusio žmogaus fizinį kūną.

Daug metų vaikščiojau į įvairias kapines ir „praktikavausi“ su šimtais mirusiųjų. Laikui bėgant mano gebėjimai tiek išlavėjo, kad dabar beveik akimirksniu galiu nustatyti, ar žmogus mirė nuo širdies smūgio, insulto, vėžio arba kepenų ligos, ar žuvo avarijoje, nusižudė ar buvo nužudytas.

Žinoma, Dvasia taip pat mokė mane tyrinėti gyvuosius. Ji pažadėjo, kad kai mokymas bus baigtas, galėsiu „nuskenuoti“ bet kokio žmogaus kūną ir gauti apie tą žmogų labai tikslią informaciją.

Kaskart, kai pavargdavau ar norėdavau pažaisti, Dvasia tardavo: „Ateis laikas, kai tavo gebėjimas nuskaityti kūno informaciją padės žmonėms išvengti ankstyvos mirties. Galėsi laiku juos perspėti, kad jiems reikia kuo skubiau pasirūpinti savo plaučiais ar kad krešulys netrukus užkimš arteriją.“

Kartą atšoviau: „Kam tai rūpi? Kodėl tai turėtų būti svarbu? Kodėl *man* tai turėtų rūpėti?“

„Tau *turi* rūpėti,“ – atsakė Dvasia. – Svarbu yra viskas, ką darome žemėje. Geri darbai yra svarbūs tavo sielai. Turi rimtai pažiūrėti į šią atsakomybę.“

SAVIGYDA

Būdamas devynerių, kol kiti berniukai važinėjo dviračiais ir žaidė beisbolą, aš nuolat matydavau, kokiomis ligomis serga mane supantys žmonės, ir klausydavausi Dvasios pamokymų, ką jiems reikėtų daryti, kad pasveiktų. Girdėdavau, ką suaugusieji daro blogai, kaip jie kenkia savo sveikatai ir ką turėtų daryti, bet daro retai ir dėl to juos puola įvairios ligos.

Galiausiai sukaupiau tiek daug žinių apie sveikatą, kad natūraliai pradėjau jas taikyti, kai tik pasitaikydavo proga.

Proga atsiradavo, kai sunegaluodavau pats. Atsimenu, vieną vakarą visa mūsų šeima pietavo restorane ir Dvasia mane perspėjo nevalgyti tam tikrų produktų, bet aš nepaklausiau ir stipriai apsinuodijau. Grįžęs namo, viską išvėmiau ir kelias dienas pragulėjau lovoje. Vieną naktį, kai jaučiausi itin blogai, tėvai netgi iškvietė greitąją pagalbą, tačiau karščiavimas ir žarnyno skausmai nesiliovė.

Galiausiai Dvasios balsas prasiskverbė pro mano kliedesius ir pranešė, kai užsikrėčiau *E. coli* bakterijomis. Balsas liepė nueiti į prosenelio sodą ir prisirinkti dėžę kriaušių nuo vieno seno vaismedžio, pridūrė, kad pasveiksiu, jeigu valgysiu vien tik šias kriaušes ir nieko daugiau.

Paklusniai įvykdžiau visus nurodymus ir greitai atsigavau.

NUTILDYK JĄ, DIEVE

Sulaukęs dešimties, pabandžiau „apeiti“ Dvasią ir tartis tiesiogiai su pačia aukščiausią valdžia.

Nusprendžiu, kad negaliu kreiptis į Dievą per maldą, nes mano prašymą išgirs Dvasia, todėl įlipau į patį aukščiausią medį, kokį tik galėjau rasti, kad būčiau kuo arčiau Dievo. Tada išraižau savo klausimus ant medžio kamieno.

Pirmiausia užrašiau: „Dieve, aš myliu Dvasią, bet gal jau atsisakykime tarpininko.“

Tada pateikiau keletą nuoširdžių klausimų:

„Dieve, kodėl žmonės serga?“

„Dieve, kodėl *Tu* negali visų išgydyti?“

„Dieve, kodėl *aš* turiu padėti žmonėms?“

Nors man atrodė, kad uždaviau labai protingus klausimus, atsakymo nesulaukiau.

Tada susiradau dar aukštesnį medį ir užlipau į tikrai pavojingą aukštą vildamasis, kad mano neatsargumas patrauks Dievo dėmesį. Šįkart tiesiai šviesiai pareiškiau, ko noriu: „Dieve, prašau grąžinti man tylą. Dieve, daugiau nenoriu girdėti Dvasios. Liepk jai pasitraukti.“

Galiausiai, kai ražiau žodžius „Dieve, suteik man laisvę“, mano koja slystelėjo ir aš vos nenutribau nuo šakos. *Ne tokią laisvę!* – pagalvojau ir jausdamasis pralaimėjęs atsargiai pasislinkau į saugesnę vietą.

Nesulaukiau jokio atsakymo į savo žinutes. Dvasia ir toliau kalbėjo su manimi.

Net jei Dvasia ir sužinojo apie mano pastangas jos atsikratyti, ji maloningai apie tai neužsiminė. Mūsų laukė svarbesni darbai.

PIRMIEJI KLIENTAI

Būdamas vienuolikos, nusprendžiau užsiimti kokia nors produktyvia ir smagia veikla, kuri padėtų atitraukti dėmesį nuo ausyje skambančio balso, tad įsidarbinau patarnautoju golfo klube – nešiojau žaidėjams lazdas.

Tačiau atsisakyti savo dovanos nebuvo taip paprasta. Vaikščiodamas paskui žaidėjus negalėdavau susilaikyti neįvardijęs jų sveikatos problemų. Dažnai pastebėdavau jų sustingusius sąnarius, skaudančius kelius ir klubus, pažeistas kulkšnis ar sausgyslių uždegimus anksčiau, nei jie patys tai pajusdavau.

Stebėdamas žaidėjus, kartais tardavau: „Smūgiuojate į šoną, bet tai nenuostabu, turint galvoje jūsų riešo kanalo būklę“ arba „Jums sektųsi daug geriau, jei išsigydytumėte kairio klubo uždegimą“.

Jie pažvelgdavo į mane nustebę ir klausdavo: „Iš kur tai žinai?“ Vėliau paprašydavo patarimo, kaip pasveikti, ir aš imdavau aiškinti, ką jie turėtų valgyti, kaip jiems derėtų pakeisti savo elgesį, kokius gydymo metodus išbandyti ir taip toliau.

Kelerius metų išdirbęs golfo klube, nusprendžiau pakeisti aplinką. Pamaniau, kad jei jau patarinėju visiems, ką reikėtų valgyti ir kokius papildus vartoti, galėčiau padirbėti ten, kur visa tai parduodama. Įsidarbinau vietiniame prekybos centre – kroviau prekes į lentynas.

Klientai užeidavo pas mane bet kuriuo metu ir aš tada padarydavau pertraukėlę, kad jiems padėčiau. Parduotuvės savininkas neprieštaravo, nes aš pritraukdavau naujų pirkėjų. Be to, jis ir pats laikui bėgant tapo mano klientu.

Konsultuodamas žmones tarp prekių lentynų jausdavausi keistai. Buvo sunku duoti veiksmingą patarimą, nes maisto papildų pasirinkimas buvo labai mažas, sveikų maisto produktų įvairovė nedidelė. Dvasia vis kartojo, kad po kelių dešimtmečių pasirinkimas bus daug didesnis. O kol kas ji padėdavo man kūrybiškai sudaryti gydymo planus. Labai apsidžiaugdavau kaskart, kai galėdavau nuvesti klientą tiesiai prie produktų, kuriuos jam reikėdavo vartoti, kad pradėtų sveikti.

DIDELĖ GALIA IR STIPRUS KALTĖS JAUSMAS

Būdamas keturiolikos, kartais sėsdavau į autobusą ar traukinį, nustatydavau prieš mane sėdinčio žmogaus ligą ir paplekšnojęs jam per petį pasakydavau, ką reikia daryti. Kartais sulaukdavau padėkos. O kartais man liepdavo nesikišti į svetimus reikalus ir nevogti medicininės informacijos. Susidoroti su tokiu nepasitikėjimu ir priešišku sunku – ypač paauglystėje.

Paaugęs išmokau atsargiau rinktis žmones, kuriems nusprenddavau padėti neprašytas. Jeigu dažnai matydavau kokį nors žmogų, visada jausdavau postūmį atskleisti, ką apie jį žinau. Tačiau dabar pirmiausia įvertinu žmogaus emocinę būseną ir pagal ją sprendžiu, kada būtų geriausia su juo pasikalbėti. Tai sumažina nemalonių situacijų riziką.

Jeigu žmogus man visiškai nepažįstamas, savo žinias paprastai pasilaikau sau. Tačiau man tai – našta. Paauglystėje pradėjau jausti vis didesnę atsakomybę už savo poelgius. Jei matydavau, kad žmogus serga sunkia inkstų liga ar vėžiu ir jei jam to nepranešdavau, dalis manęs jausdavo, kad tai bus mano kaltė, jei šio žmogaus liga pasunkės arba jis numirs. Kai tokių žmonių per dieną pamatydavau šimtą, atsakomybės ir kaltės jausmas pradėdavo ne juokais slėgti.

BANDYMAI PABĖGTI

Vėlesniais paauglystės metais gyvenimas tapo dar sunkesnis. Pavyzdžiui, dauguma žmonių žiūri televizorių, norėdami atsipalaiduoti ir pabėgti nuo savo rūpesčių ar kasdienybės. Tačiau kai televizorių tada žiūrėdavau aš, nuolat girdėdavau informaciją apie ekrane pasirodančių žmonių sveikatą. Automatiškai nuskaitydavau visus žmones, kuriems buvo reikalinga pagalba. Kai tai vyksta nuolatos, televizoriaus žiūrėjimas yra ne pramoga, o sunkus darbas.

Dar blogiau būdavo, kai nueidavau į kiną. Nekontroliuojamai skenuodavau visus žmones, sėdinčius mano eilėje, priešais mane ir už manęs. Ir tai dar ne viskas. Taip pat vertindavau ir filme vaidinančių aktorių sveikatą. Galėdavau nustatyti, kokia buvo kiekvieno aktoriaus sveikata, kai vyko filmavimas, ir kokia ji yra šiuo metu. Įsivaizduokite, kaip jausdavausi, kai pakviesdavau merginą į kiną ir visą laiką būdavau priverstas klausytis medicininės informacijos apie žmones, kuriuos matau aplinkui ir ekrane!

Paauglystėje mažiausiai norisi išsiskirti iš kitų, tad akivaizdu, kad šis periodas man buvo itin sudėtingas. Netgi bandžiau maištauti ir nuo savo dovanos slėpdavausi miške. Ten praleisdavau daug laiko. Gamta mane ramindavo, o geriausia – miške nesutikdavau žmonių. Dienomis Dvasia mokydavo mane atskirti paukščius

rūšis, o naktimis – žvaigždes. Sužinojau ir tuos žvaigždžių pavadinimus, kuriuos joms suteikė mokslininkai, ir tuos, kuriuos joms davė Dievas. Žinoma, tai nebuvo visiškas pabėgimas... Dvasia dar supažindino mane su įvairiais augalais: raudonaisiais dobilais, gysločiais, kiaulpienėmis, varnalėšomis, erškėtuogėmis, įvairiomis laukinėmis uogomis ir vaisiais. Sužinojau, kaip augalai padeda mums palaikyti sveikatą.

Pradėjau domėtis automobiliais. Man patikdavo taisyti mechanizmus, nes šis veiksmas neįtraukdavo manęs emociškai. Net jei man nepavykdavo sutaisyti seno automobilio variklio, nesijausdavau blogai, kaip būdavo, kai negalėdavau padėti žmogui, nes jo liga jau būdavo pernelyg įsisenėjusi.

Tačiau ir šis hobis nesuteikė trokšamos ramybės. Žmonės, pamatę mano darbo rezultatus, sakydavo: „Oho, kaip puiku! Ar galėtum pataisyti ir *mano* automobilį?“ Negalėdavau pasakyti „ne“, juolab kad sunkiausią darbą nudirbdavo Dvasia – pasakydavo, kur yra gedimas.

Kartą, būdamas penkiolikos, važiavau su mama ir, kai sustojome įsipilti degalų, pamačiau būrelį vyrų, kurie žiūrėjo į kiek toliau stovintį automobilį taip, lyg būtų bandę išspręsti sunkų uždavinį.

„Kas nutiko?“ – paklausiau. Vienas vyrų atsakė: „Kelias savaites bandėme jį sutaisyti. Atrodo, jis turėtų puikiai veikti, bet mums niekaip nepavyksta paleisti variklio.“

Dvasia akimirksniu pasakė, kodėl automobilis neveikia.

„Tarp šių laidų rasite vieną nutrūkusį baltą laidą, – parodžiau vyrams, kur ieškoti gedimo. – Sujunkite laidą ir variklis ims veikti.“ – „Nesąmonė!“ – burbtelėjo vienas. „Nepakenks, jei patikrinsim“, – įsiterpė kitas.

Paieškoję jie iš tikrųjų rado nutrūkusį baltą laidą! Visi nustebę įsmeigė akis į mane.

„Čia tavo automobilis? – skeptiškai paklausė vienas mechanikų. – O gal tu automobilio savininko draugas?“ – „Ne, – atsakau. – Tiesiog išmanau šiuos dalykus.“

Po minutėlės jie sujungė laidą ir vėl pabandė paleisti automobilį. Viskas veikė kuo puikiausiai!

Vienas mechanikų iš džiaugsmo ėmė šokti aplinkui automobilį. Kitas pavadino šį įvykį stebuklu.

Žinia greitai pasklido ir netrukus į mane ėmė kreiptis mūsų ir kelių aplinkinių miestelių mechanikai, kai jiems nepavykdavo rasti gedimo. Kai atvykdavau padėti, jie – paprastai gerokai vyresni ir daug patirties turintys vyrai – nustebdavo: ką čia veikia šis penkiolikmetis? Tačiau kai pateikdavau visus atsakymus, jų nuomonė pasikeisdavo.

Taip, užuot bėgęs nuo atsakomybės, prisiimdavau jos dar daugiau. Gydžiau ne tik žmones, bet ir automobilius.

Greitai pamačiau, kad dauguma žmonių labai emocingai reaguoja į viską, kas susiję su jų automobiliu. Taip yra ir dabar. Dažnai žmonės į automobilį investuoja daugiau nei į savo sveikatą. Kai tik tai supratau, nebegalėjau žiūrėti į automobilių taisymą kaip į pramogą.

Pabandžiau maištauti kitokiais būdais. Pavyzdžiui, prisijungiau prie roko grupės, nes garsi muzika užgoždavo Dvasios balsą. Dvasiai tai nepatiko, bet ji kantriai laukdavo, kol triukšmas baigsis, ir vėl iš karto imdavo pasakoti apie mane supančių žmonių sveikatą.

Kad ir ką dariau, atsikratyti man duotos dovanos niekaip negalėjau. Vis aiškiau supratau, kad nepavyks išsukti iš man skirto kelio.

SUSITAIKYMAS SU LIKIMU

Kai sulaukiau dvidešimties, padedamas Dvasios jau buvau nuskenavęs tūkstančius žmonių ir padėjęs šimtams.

Vieną dieną susimąščiau: *Ką gi, man buvo skirta eiti šiuo keliu. Gavau ypatingą misiją. Turiu su tuo susitaikyti – bent jau kol kas. Tai negali tęstis amžinai. Ateis laikas, kai būsiu įvykdęs savo išipareigojimus ir gausiu laisvę gyventi normalų gyvenimą.* Tiesą sakant, Dvasia nebuvo minėjusi nieko panašaus, bet turėjau tuo tikėti, kad nepasiduočiau.

Pradėjau nuoširdžiai daryti tai, kas man buvo skirta likimo, kaip kad tvirtino Dvasia. Atvėriau savo namų duris ligoniams, nustatydavau tikrąsias jų ligų priežastis ir pasakydavau, ką jiems reikia daryti, kad pasveiktų.

Nors dar jaučiau stresą, darbas ėmė teikti pasitenkinimą. Džiaugiausi galėdamas padėti žmonėms.

Turiu prisipažinti, kad kartais net pasijusdavau visažinis ir imdavau riesti nosį.

Pavyzdžiui, kartą pagalbos į mane kreipėsi vienas kaimynas, kurio žmona nevaikščiojo ir visiškai nevaldė kojų. Ji jau buvo apsilankiusi pas daugybę gydytojų, bet jai niekas nepadėjo. Kaimynas, išgirdęs daug gerų atsiliepimų apie mane, nusprendė paklausti mano patarimo.

Pradėjau rūpintis jo žmona ir maždaug po metų ji jau galėjo vaikščioti.

Vieną dieną, kai savo darže roviau svogūnus, užėjo tas pats kaimynas. „Norėjau tau dar kartą padėkoti, – tarė jis. – Mes važinėjome po visą šalį ir lankėmės pas geriausius ekspertus, bet nė vienas neįstengė mums padėti. Man iki šiol sunku tai suvokti... Kažkoku būdu tu žinotai, ką tiksliai reikia daryti. Nesuprantu, kaip tai įmanoma, juk tu net ne gydytojas.“

Laikydamas rankoje svogūnus, pažvelgiau į jį ir atsakiau: „Tiesiog aš visada esu teisus. Galiu išspręsti bet kokią problemą, nes niekada neklystu. Prisimink tai: visada esu teisus ir visada būsiu teisus.“

Tada apsisukau eiti ir užlipau ant grėblio. Grėblio kotas taip stipriai trinkelėjo man per galvą, kad nugriuvau ant žemės. Susirūpinęs kaimynas pasilenkė virš manęs. Apsvaigęs pamaniau, kad matau savo nuolatinį palydovą: „Dvasia?“ – paklausiau. Ir tada išgirdau Dvasios balsą: „Aš esu visada teisi. O tu visada klysti. Prisimink tai. Aš esu visada teisi. Tu – visada klysti.“

Prisimenu šį įvykį kaskart, kai tik pajuntu, kad vėl pradėdau pūstis. Jis man primena, kad nors dalykus, kuriuos darau Dvasios padedamas, galima laikyti stebuklais, esu tik paprastas žmogus, kuris klysta kaip ir visi kiti.

ESMINIS POSŪKIS

Galiausiai Dvasia nusprendė, kad man pavyko išgyventi krizinį laikotarpį, per kurį daugelis kitų, gavusių tokią pačią dovaną, užbaigia savo gyvenimą. Dvasia, matyt, padarė išvadą, kad aš jau susitaikiau su mintimi, jog visą likusį gyvenimą man teks gydyti žmones.

Manau, tai rodo, kad net Aukščiausioji Dvasia negali nuspėti visko, nes žmogus turi laisvą valią rinktis.

Vieną vėlyvo rudens dieną vaikščiojau prie vandens su savo mergina (kuri vėliau tapo mano žmona) ir su Ogaste, dar jauna kalyte.

Ogastę turėjau jau metus ir labai ją mylėjau. Ji pakeitė mūsų šeimos šunį, kurį laikėme 15 metų. Kaip ir mūsų pirmasis šuo, Ogastė padėdavo man išsaugoti normalią psichikos būklę.

Sėdėjome prie plačios, gilios įlankos. Srovė čia labai stipri, o vanduo šiuo metų laiku – ledinis.

Tai paskutinė mūsų atostogų diena. Nenoriai ruošmės palikti šią ramią vietą.

Staiga Ogastė šoko į vandenį, lyg būtų sureagavusi į mano jausmus ir norėjusi pasakyti: „Mes neprivalome išvykti. Pasilikime čia ir žaiskime toliau.“

Deja, šaltas vanduo ir stipri srovė greitai ją įveikė. Ji pradėjo tolti nuo mūsų.

Mes stovėjome ant kranto ir šaukėme ją vardu. Mėčiau į vandenį akmenukus, bandydamas parodyti kelią atgal; tai buvo mūsų sutartinis ženklas – kai tik akmuo pliumpteli į vandenį, Ogastė paprastai grįžta į krantą. Bet šiandien srovė nešė ją vis tolyn. Mačiau, kaip ji maždaug už penkiolikos metrų iš paskutinių jėgų bando priešintis srovei, bet šaltis ją įveikė, ji liovėsi judinti kojas ir dingo po vandeniu.

Nusimečiau striukę, batus, kelnes ir šokau į ledinę srovę. Nuplaukiau apie keturis metrus ir išgirdau Dvasios balsą: „Jeigu plauksi tolyn, neišgyvensi.“ – „Tai nesvarbu! – sušukau. – Nepaliksiu Ogastės. Turiu ją išgelbėti!“

Nuplaukiau dar keturis metrus ir šaltis negailestingai surakino visą mano kūną. Dvasia tarė: „Dabar negali sugrįžti ir negali plaukti pirmyn. Viskas...“ Galvoje žybtelėjo mintis: „Tikrai? Tu atėmei iš manęs normalų, ramų gyvenimą, aš aukojuosi ir gydaus žmones, o ką tu man duodi? Pasakei „viskas“ ir palieki mane numirti?“

Iš manęs išsiveržė visa baimė, pyktis ir nepasitenkinimas – viskas, ką laikiau užspaudęs savyje nuo ketverių metų, kai į mano gyvenimą įžengė Dvasia. Ak, kiek aš patyriau streso! Tačiau turėjau priimti visa tai kaip „dovaną“, nors jos naštos svoris buvo labai didelis ir aš neturėjau jokio pasirinkimo.

Galvoje siautė mintys: „Susitaikiau su daugybe dalykų, paaukojau savo vaikystę, nuolat patiriu kitų žmonių skausmą ir kančią, prisiimu atsakomybę už tūkstančių nepažįstamų žmonių gydymą, kiekvieną dieną sekiniu save fiziškai ir protišcai, o dabar tu sakai man, kad negaliu išsigelbėti pats?.. Ne, po velnių! – riktelėjau jau vos išlaikydamas galvą virš ledinio vandens. – Bet jei nori, kad taip baigčiau savo gyvenimą, tebūnie... Arba išgelbėsiu savo šunį, arba nuskėsiu kartu su juo.“

Praėjo labai ilga sekundė. Sustiręs ir išsekęs suvokiau, kad pasiekiau ribą. Jei dar kelias akimirkas nesulauksiu pagalbos, nugrimsiu į gelmę paskui Ogastę.

Pasukau galvą į krantą norėdamas paskutinį kartą pažvelgti į merginą, su kuria ketinau praleisti visą likusį gyvenimą.

Vėl pasigirdo Dvasios balsas: „Turi nuplaukti dar šešis metrus.“ – „Kaip?!“ – sušukau išsigandęs.

Staiga pajutau, kad jėgos sugrįžo. Nustebau. Pradėjau plaukti. Mintyse ir toliau šaukiau Dvasiai, kad esu pasiryžęs išgyventi *kartu* su Ogaste. Jeigu ne, kartu mirsime.

Dvasia atsakė: „Padėsiu išsigelbėti jums abiem. Tačiau mainais turi įsipareigoti man. Gyvensi šį gyvenimą taip, kaip numatyta. Susitarkysi, kad šventa Dievo galia lėmė tau visą gyvenimą dirbti šį darbą.“ – „Gera! – šuktelėjau. – Sutariam. Padėk man rasti Ogastę ir aš dirbsiu nesiskųdamas.“

Nuplaukiau dar šešis metrus ir išgirdau Dvasią sakant: „Dabar giliai įkvėpk, nerk du metrus gilyn ir atmerk akis.“

Įkvėpiau ir pajutau dar didesnę jėgų antplūdį. Panėriau apie du metrus gilyn, atsimerkiau – ir pamačiau angelą! Dar niekada nebuvau susidūręs su angelu. Regėjau į moterį panašią būtybę, po vandeniu ji kvėpavo visai lengvai. Visa švytėjo, iš jos akių sklido šviesa, jai už nugaros bolavo didžiuliai, nuostabūs sparnai. Be jokių abejonių, mačiau dievišką būtybę.

Rankose ji laikė Ogastę, apsup tą švelnios, šiltos šviesos. Akimirką jaučiau, kad laikas stovi vietoje. Mano regėjimas po vandeniu buvo neįtikėtinai geras, aš visiškai nebijojau ir man netrūko oro.

Paėmiau Ogastę už antkaklio ir tada *kažkas* stumtelėjo mane kartu su ja aukštin. Iškilome į vandens paviršių.

Vanduo tebebuvo ledinis ir srovė vis dar nešė mus tolyn nuo kranto. Pūtė stiprus vėjas.

Atsimerkiau ir išvydau Dvasią. Regėjimas truko akimirką. Tai buvo pirmas kartas, kai pamačiau ją po jos apsireiškimo vaikystėje. Dabar ji stovėjo tiesiai virš vandens.

„Turime nedaug laiko, – tarė Dvasia. – Angelas išeina.“

Kai tik man vėl dingtelėjo, kad vos visko nepraradau, pajutau dar vieną jėgą antplūdį. Pradėjau plaukti, laikydamas Ogastę, kurios kūnas nerodė jokių gyvybės ženklų. Jaučiausi taip, lyg mane kas būtų traukęs į krantą.

Netrukus pasiekiau žemę. Mano mergina apsiverkė iš džiaugsmo.

Paguldžiau šunį ant smėlio ir pats pravirkau, nes man pasirodė, kad Ogastė tikriausiai jau numirė. Mano galvoje sukosi vienintelė mintis: *kad tik ji dar būtų gyva*.

Staiga Ogastė atsimerkė ir pradėjo gaudyti orą. Iš už debesų pasirodė saulė ir šviesos spindulys nušvietė mano šunį. Pažvelgiau į šviesą ir pasakiau: „Dėkoju, Dvasia...“

Susimąščiau: nuo tada, kai Dvasia įžengė į mano gyvenimą, padėkojau jai pirmą kartą. Mano kovos su Dvasia turi baigtis. Atėjo laikas susitaikyti su savo likimu.

Žmonės ir anksčiau ėjo pas mane būriais. Dabar daviau priesaiką ir pats įsipareigojau visą savo gyvenimą jiems padėti, nors ir neturiu medicininio išsilavinimo.

Jokiu būdu netvirtinu, kad man duoti gebėjimai yra palaiminimas, kuris nekelia jokių sunkumų, tačiau daugiau nebesiskundžiu ir priimu tai, kas man skirta.

Taip tapau medicinos mediumu.

PROCESAS

Pradėjęs nuoširdžiai vykdyti savo įsipareigojimus, stengiuosi dirbti kuo produktyviau.

Man nereikia būti toje pačioje patalpoje su žmogumi, kurį konsultuoju, todėl su klientais bendrauju telefonu. Tai leidžia man padėti visuose pasaulio kampeliuose gyvenantiems žmonėms, be to, sutrumpina laiką, per kurį pereinu nuo vieno paciento prie kito. Šiuo būdu jau padėjau dešimtims tūkstančių žmonių.

Kai atlieku paciento skenavimą, Dvasia sukuria labai ryškią baltą šviesą, kuri leidžia man pažvelgti į tiriamą kūną. Ši šviesa yra būtina, kad galėčiau gauti visą reikalingą

informaciją, tačiau jos intensyvumas daro panašų akinamą poveikį kaip saulės nušviestas sniegas ir pablogina mano regėjimą realiame pasaulyje. Per dieną regėjimas vis silpsta ir kai baigiu darbą, normaliai matyti pradedu tik po pusvalandžio ar valandos.

(Kai planuoju apsilankyti vietose, kur bus daug žmonių, visada pasiimu su savimi padėjėją, nes paprastai automatiškai imu skenuoti visus ten esančius žmones ir mano regėjimas labai nusilpsta. Pavyzdžiui, kai skrendu lėktuvu, savaime nuskenuoju visus keleivius ir kai lėktuvas nusileidžia, būnu visiškai aklas. Padėjėjas vedžioja mane tol, kol regėjimas sugrįžta.)

Informacijos nuskaitymas ir išsamus žmogaus būklės įvertinimas užtrunka tik apie tris minutes, tačiau dar 10–30 minučių aiškinu, kokių sutrikimų radau ir kaip reiktų gydytis. Naujiems klientams paprastai reikia skirti daugiau laiko.

Kartais nemažai laiko reikia klientui paruošti ar palaikyti, nes tenka spręsti ne tik fizinio kūno problemas.

SIELA, ŠIRDIS IR DVASIA

Gilinuosi ne tik į fizinę žmogaus sveikatą. Taip pat tyrinėju jo sielą, širdį ir dvasią. Tai yra trys visiškai atskiri būties komponentai, kurie sudaro vieną visumą.

Pirmasis komponentas – *siela*. Tai yra žmogaus sąmonė, arba, kaip kartais sakoma, „gyvybė mašinoje“.

Sielos buveinė yra smegenys. Čia siela kaupia žmogaus *prisiminimus* ir *patirtis*. Kai pasitraukiate iš mirtingųjų pasaulio, jūsų siela su visais prisiminimais keliauja toliau. Net jei žmogus patiria smegenų sužeidimą arba serga smegenų liga ir negali prisiminti tam tikrų dalykų, po mirties jo siela išsineš visus prisiminimus.

Siela taip pat saugo visas jūsų viltis ir tikėjimą, kuris padeda jums neišklęsti iš kelio.

Idealiu atveju žmogaus siela būna sveika, tačiau daugelis žmonių gyvenime patiria didelių sunkumų ir traumų, todėl siela sutrūkinėja ar netgi praranda savo fragmentus. Sielą pažeidžia trauminiai įvykiai, pavyzdžiui, mylimų žmonių mirtis ar išdavystė; taip pat sielą sužeidžiame, kai išduodame save.

Kai skenuoju klientą, jo sielos įtrūkimai primena įskilimus katedros languose. Galiu pasakyti, kur yra šie įtrūkimai, nes per juos veržiasi šviesa.

Siela, turinti prarastų fragmentų, yra lyg namas, kurio visuose languose naktį turėtų degti šviesa, bet kai kurie kambariai skendi tamsoje.

Dėl sielos pažeidimų prarandame energiją ir netgi gyvybinę jėgą, todėl svarbu suvokti šiuos dalykus. Kartais matau, kad kliento problema nėra fizinė – jos priežastis yra pažeista siela.

Žmogus, kurio pažeista siela, yra lengvai pažeidžiamas visuose lygmenyse. Pavyzdžiui, jis pasako: „Nesu pasirengęs naujiems santykiams, nes dar neatsigavau po skyrybų.“ Tai reiškia, kad jis pripažįsta, jog jo siela yra sužeista ir jai reikia laiko išgyti – tik tada šis žmogus galės užmegzti naujus santykius.

Yra ir kitų sužeistos sielos požymių. Pavyzdžiui, jeigu matote žmogų, kuris intensyviai gilinasi į dvasinius dalykus (skaito saviugdos knygas, ieško guru, intensyviai praktikuoja religiją, nuolat lanko paskaitas ir seminarus, medituoja ir taip toliau), gali būti, kad jo siela yra pažeista ir jis instinktyviai ieško būdų, kaip ją išgydyti. Tai yra svarbu mums visiems – kai mūsų laikas čia pasibaigs, mūsų siela turės būti tokia sveika, kad galėtų pakilti virš žvaigždžių ir pasiektų Dievą.

Antrasis komponentas yra *širdis*. Čia slypi *meilė, atjauta ir džiaugsmas*. Jei žmogus turi sveiką sielą, tai dar nereiškia, kad jis yra vientisas ir sveikas. Galite turėti nepažeistą sielą ir sudaužytą, sužeistą širdį.

Širdis – tai jūsų veiksmų kompasas, kuris parodo gerą kelią, kai siela pasiklysta. Širdį galima prilyginti apsauginiam tinklui, kuris gelbsti, kai siela būna pažeista. Stipri širdis padės išgyventi, kol siela sveiks.

Širdis taip pat išsaugo savyje visus jūsų gerus ketinimus. Tai reiškia, kad galite turėti iškamuoatą sielą ir šiltą, mylinčią širdį. Iš tikrųjų dažnai būna taip, kad daug sunkumų patyręs žmogus turi didelę širdį, nes sunkumai ir praradimai skatina jį karščiau mylėti ir nuoširdžiau atjausti.

Trečias svarbus komponentas, į kurį visada atkreipiu dėmesį, kai skenuoju žmogų, yra jo dvasia. Sakydamas *dvasia*, turiu galvoje žmogaus *valią* ir *fizinę jėgą*. Dvasia nėra siela. Tai yra du skirtingi žmogaus aspektai. Dvasia suteikia jums galimybę bėgti, kovoti, kilti aukšty. Net jeigu jūsų siela yra išsvargusi, o širdis – silpna, dvasia gali palaikyti fizinį kūną, kol gydysitės. Pavyzdžiui, kartais sunkiems ligoniams patariu kuo dažniau išeiti pasivaikščioti, paklaustyti paukščių čiulbėjimo, gėrėtis saulėlydžiais. Taip jie sustiprins dvasią, o tada galės pradėti gydyti širdį ir sielą.

Kiekvienas žmogus yra vis kitoks, kiekvieno skirtinga patirtis, skirtinga emocinė ir dvasinė būseną. Atjautus gydūnas sugeba prisitaikyti prie kiekvienos unikalios situacijos ir asmenybės, kad padėtų žmogui įveikti skausmą ir kančią. Dvasia teigia, kad atjauta yra svarbiausias gydymo elementas.

VIENTELIS IR NEPAKARTOJAMAS MEDICINOS MEDIUMAS

Balsas, nuolat kalbantis man į ausį, kelia gausybę nepatogumų, kita vertus, jis duoda daug pliusų.

Dvasia yra atskira nuo manęs ir jos visiškai neveikia mano būseną. Ar gerai jaučiuosi, ar blogai, visada gaunu tikslią informaciją apie kliento sveikatą.

Žinias gaunu ne intuityviai, tad man nereikia pasiekti kokios nors vidinės būsenos, kad galėčiau atlikti savo darbą; man taip pat nebūna gerų ar blogų darbo dienų. Kartais klientai klausia manęs: „Gal jums bus lengviau nuskaityti informaciją, jeigu nusiimsiu visus papuošalus?“ Man tai visiškai nesvarbu – galėčiau pateikti teisingą informaciją, net jeigu visas kliento kūnas būtų įvyniotas į aliuminio foliją.

Nuo daugumos kitų mediumų skiriuosi dar ir tuo, kad lengvai gaunu informaciją apie savo šeimos, draugų ir savo paties sveikatą. Kaip jau minėjau, kadangi Dvasia yra atskira nuo manęs, man tereikia paklausti ir ji pasako viską, kas mane domina.

Tai yra vienas dalykų, kurie daro mane unikalų.

Kartą viena skeptiškai nusiteikusi reporterė pareikalavo, kad akimirksniu pasakyčiau, kuo ji skundžiasi: „Noriu, kad pasakytumėte, kur man skauda. Ar man skauda kojos pirštą? Koją? Skrandį? Ranką? O gal man skauda sėdmenis? Ar man apskritai ką nors skauda? Pažiūrėkime, ką pasakys tas balsas.“

Dvasia iš karto pasakė: „Jai *tikrai* skauda. Kairę galvos pusę. Ją kankina lėtinė migrena.“ Ištiesiau ranką, paliečiau kairę jos galvos pusę ir pasakiau: „Dvasia sako, kad jums skauda čia.“ Reporterė pravirko.

Štai taip! Dvasia akimirksniu pateikia labai tikslius atsakymus.

Jeigu antrą valandą nakties man paskambina klientas, kurio dukrelei netrukus bus atliekama skubi operacija, turiu sugebėti per vieną minutę pasakyti gydytojui, ar ši maža mergaitė tiesiog apsinuodijo maistu, ar kiekvieną akimirką jai gali plyšti apendicitas.

Turiu pasakyti, ar žmogus sveiksta, ar jam prasidėjo vidinis kraujavimas, ar vaikas karščiuoja dėl gripo, ar dėl meningito, ar pacientas netrukus patirs insultą, ar jis tiesiog kenčia nuo aukštos temperatūros. Dvasia visada pateikia tikslius atsakymus.

Tėvas Pijus (Padre Pio) ir Edgaras Keisis (Edgar Cayce), garsieji 20 amžiaus mistikai ir gydūnai, buvo vieninteliai du nesenų laikų mediumai, pasiekę atjautos lygį, kurio Dvasia reikalauja iš manęs. Jų darbas buvo panašus į manąjį, tačiau kiekvieno mūsų talentai yra saviti ir unikalūs.

Joks kitas mediumas nedaro to, ką darau aš. Joks kitas šiuo metu gyvenantis žmogus negirdi Dvasios balso, kuris pateikia aiškią, išsamią ir tikslią informaciją apie žmogaus sveikatą.

Šiam darbui paskyriau visą savo gyvenimą. Man duota dovana yra mano gyvenimo esmė ir tolesniuose skyriuose šia dovana pasidalysiu su jumis.

BULVIŲ IR ŽIEDINIŲ KOPŪSTŲ KOŠĖ

2–3 porcijos

Bulvių košė yra daugelio žmonių mėgstamiausias paguodos maistas. Laimei, šiuo patiekalu galite mėgautis nė trupučio nekenkdami savo sveikatai – tiesiog gaminkite ją be sviesto ir pieno. Žiediniai kopūstai padaro bulvių košę dar skanesnę ir maistingesnę.

4–5 vidutinio dydžio bulvės, nuluptos ir stambiai supjaustytos;

1 nedidelis žiedinis kopūstas, pjaustytas dideliais žiedynais;

2 arb. š. česnakų miltelių;

2 arb. š. svogūnų miltelių;

1 valg. š. pjaustytų svogūnų laiškų, petražolių arba laiškinių česnakų papuošti;

½ arb. š. maltų paprikų papuošti.

Į vidutinio dydžio puodą įpilkite 7–8 cm vandens ir užvirinkite. Kai vanduo užvirs, ant puodo uždėkite sietelį, sudėkite į jį bulves ir žiedinių kopūstų žiedynus, puodą uždenkite ir palikite daržoves garuose 15–20 min., kol bulvės ir žiediniai kopūstai suminkštės.

Sudėkite bulves ir žiedinius kopūstus į didelį puodą arba dubenį, suberkite česnakų ir svogūnų miltelius ir viską gerai sutrinkite rankiniu trintuvu arba bulvių grūstuvu. Sudėkite košę į dubenį, pabarstykite svogūnų laiškais, petražolėmis arba laiškinais česnakais, maltomis paprikomis ir patiekite.

APIE AUTORIŲ

Entonis Viljamas (Anthony William) yra pasaulinio salierų sulčių judėjimo pradininkas, Medicinos mediumo tinklalaidės vedėjas ir *New York Times* bestselerių autorius:

- „Medicinos mediumas. Kas slypi už lėtinių bei paslaptinių ligų ir kaip pagaliau jas įveikti“
- „Salierų sultys. Galingiausias mūsų laikų vaistas, kuris padeda išgyti milijonams žmonių visame pasaulyje“
- „Išgelbėkite savo kepenis. Atsakymai visiems, kuriuos vargina egzema, psoriazė, diabetas, streptokokų sukeliamos ligos, aknė, podagra, vidurių pūtimas, tulžies akmenys, antinksčių išsekimas, nuovargis, kepenų suriebėjimas, svorio problemos, plonojo žarnyno bakterijų perteklius ir autoimuninės ligos“
- „Skydliaukės gydymas. Kokia tiesa slypi už Hašimoto tiroidito, Greivso ligos, nemigos, hipotiroidizmo, skydliaukės mazgų ir Epšteino-Bar viruso“
- „Valykis, kad išgytum“

Entonis gimė turėdamas unikalų gebėjimą bendrauti su Dvasia, kuri suteikia jam neįtikėtina tikslis ir laiką pralenkiančios informacijos apie sveikatą. Nuo ketverių metų Entonis pasitelkia savo neeilinius gebėjimus, kad padėtų žmonėms pasveikti. Diagnozių tikslumas ir gydymo sėkmė pelnė Entoniui milijonų žmonių iš viso pasaulio pasitikėjimą ir meilę. Tarp jo gerbėjų yra kino ir muzikos žvaigždžių, milijardierių, profesionalių sportininkų, taip pat daugybė paprastų žmonių, kuriems pavyko susigrąžinti sveikatą tik tada, kai Entonis perdavė jiems Dvasios įžvalgą. Entonis taip pat tapo neįkainojamu žinių šaltiniu gydytojams, kuriems reikalinga pagalba gelbstint sunkiai sergančius pacientus.